

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. lutego 1917.

Treść: № 51. Rozporządzenie, w sprawie buraków cukrowych i surowego cukru w kampanii 1917/18.

51.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 6. lutego 1917,

w sprawie buraków cukrowych i surowego cukru w kampanii 1917/18.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, co następuje:

Postanowienia o użyciu buraków cukrowych ze zbioru w roku 1917.

§ 1.

Buraków cukrowych nie wolno używać na paszę dla bydła. Polityczne władze krajowe lub za ich upoważnieniem polityczne władze I. instancji mogą w poszczególnych przypadkach zezwolić na wyjątki od tego zakazu. O udzieleniu takich zezwoleń należy donieść Urzędowi dla wyżywienia ludności.

§ 2.

Suszenie (wysuszenie) buraków cukrowych jest dopuszczalne tylko na podstawie zezwolenia Urzędu dla wyżywienia ludności.

Urząd dla wyżywienia ludności postanawia, w jakim rozmiarze wolno suszyć (wysuszać) buraki cukrowe dla potrzeb własnego gospodarstwa albo dla gospodarstwa członków stowarzyszenia, bądźto

we własnych (stowarzyszeniowych) bądź też w obcych suszarniach.

Prośby o zezwolenie na suszenie (wysuszenie) buraków cukrowych na potrzeby własnego gospodarstwa albo gospodarstwa członków stowarzyszenia należy wnieść do właściwej rady kultury krajowej, względnie głównej korporacji rolniczej, które mają je przedkładać Urzędowi dla wyżywienia ludności dołączając swoją opinię.

Sprzedż suszonych (wysuszonych) buraków jest zabroniona, chyba że Urząd dla wyżywienia ludności wyjątkowo na sprzedaż zezwoli.

§ 3.

O buraki cukrowe ze zbioru roku 1917 wolno umawiać się i je sprzedawać tylko na rzecz fabryk cukru.

Na sprzedaż buraków cukrowych na inne cele aniżeli dla produkcji cukru może zezwolić wyjątkowo Urząd dla wyżywienia ludności.

Umowy o dostawę buraków cukrowych ze zbioru w roku 1917 na rzecz przedsiębiorstw innego rodzaju aniżeli cukrowni są bezskuteczne, o ile umownego zobowiązania nie zaciągnięto przed dniem 1. września 1915 i nie obejmuje ono dostawy buraków na szereg kampanii (umowy o wieloletnią dostawę).

§ 4.

Pozbywanie liści i głów buraczanych jest dopuszczalne tylko bezpośrednio na rzecz konsu-

mentów albo na rzecz Centrali dla środków pastewnych, względnie biur krajowych dla środków pastewnych.

§ 5.

Fabrykom cukru wolno używać buraków cukrowych ze zbioru roku 1917 wyłącznie tylko do wyrobu cukru. W przypadkach na uwzględnienie zasługujących może Urząd dla wyżywienia ludności zezwolić na wyjątki.

§ 6.

Urząd dla wyżywienia ludności może na fabryki cukru nałożyć obowiązek do odstąpienia pewnej oznaczonej ilości stojących do ich dyspozycji buraków cukrowych tym przedsiębiorstwom, które Urząd ten oznaczy, a to, na cele wyrobu surogatów kawowych po cenie, podlegającej zatwierdzeniu Urzędu dla wyżywienia ludności.

 Dla przeprowadzenia rozdziału i tych dostaw buraków cukrowych zostanie ustauowiona przez Urząd dla wyżywienia ludności osobna komisya. złożona z reprezentantów rolnictwa, suszarni, przemysłu cukrowniczego i wyrobu surogatów kawowych.

§ 7.

W gorzelniach przemysłowych i rolniczych wolno w ciągu kampanii 1917/18 użyć do wyrobu wódki tylko buraków, wyprodukowanych przez samych przedsiębiorców gorzelnianych (w stowarzyszeniach przez członków stowarzyszenia) i to tylko w takiej największej ilości, jaką dla każdej gorzelnii ustanowi Urząd dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu.

Do przerobienia obcych, do wyrobu cukru już nie nadających się buraków, potrzeba osobnego zezwolenia Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu (§ 3., ustęp 2.).

Cena buraków w kampanii 1917/18.

§ 8.

Fabrykom cukru, przerabiającym buraki, nie wolno w umowach o dostawę buraków cukrowych dla kampanii 1917/18 układać się o niższą cenę niż 6 K za 100 kg buraków wagi netto odpowiadającej umowie od miejsca produkcji cukru.

Umowy, zawarte po niższej cenie przed wejściem tego rozporządzenia w życie, uważa się za zawarte po tej najniższej cenie, o ile buraki mają być dostawione w kampanii 1917/18.

Dostawy uboczne.

§ 9.

Zawarte w umowach o dostawę buraków na kampanię 1915/16 postanowienia o dostawach ubocznych (nasion buraczanych, obrzynków buraczanych, szlamu itd.) pozostają w mocy.

Ilość obrzynków buraczanych, które w prasowauym, mokrym stanie mają fabryki cukru oddawać bezpłatnie dostawcom buraków, nie może jednak przy dostawie

100 do 150 g buraków na hektar wynosić mniej niż conajmniej 25 procent,

150 do 200 g buraków na hektar mniej niż conajmniej 35 procent,

200 do 250 g buraków na hektar mniej niż conajmniej 45 procent

a przy dostawie ponad 250 g buraków na hektar mniej niż conajmniej 50 procent na każde 100 kg wagi netto dostawionych buraków.

Zawarte w umowach o dostawę buraków na kampanię 1915/16 postanowienia o kosztach dowozu buraków i obrzynków oraz o będących w użyciu przy dostawach od stacji kolejowej lub wagi filialnej stopniowaniach ceny buraków w porównaniu z cenami buraków, płaconemi przy dostawie od miejsca produkcji cukru, pozostają w mocy także co do buraków, które mają być dostawione w ciągu kampanii 1917/18. W szczególności w tych przypadkach, w których w kampanii 1915/16 przy dostawie do miejsca produkcji cukru oprócz ceny buraków od miejsca produkcji cukru umówiono jeszcze osobne wynagrodzenie za dowóz, pozostaje wynagrodzenie to w mocy także co do buraków, które mają być dostarczone w kampanii 1917/18.

O ile w umowach o dostawę buraków fabryki cukru ułożyły się z uprawiającymi buraki o dostawę cukru lub melassy, należy dostawę tę skutecznie stosownie do istniejących przepisów o uregulowaniu obrotu cukrem i melasą według wskazówek Urzędu dla wyżywienia ludności.

Ceny za mokre i wysuszone obrzynki buraczane w kampanii 1917/18.

§ 10.

Cenę objęcia dla odpłatnego obrotu mokrymi, prasowanymi obrzynkami buraczanymi ustanawia się na K 1.50, zaś dla odpłatnego obrotu zakwaszonymi obrzynkami na K 2.25 za 100 kg od miejsca fabryki.

Cena ta ma zastosowanie tak do sprzedaży mokrych obrzynków przez fabryki cukru z wolnej

ręki, jak i do wynagrodzenia, które fabryki cukru mają uiszczać za obrzynki, nieobjęte przez dostawcę buraków.

O ile w umowach o dostawę buraków na kampanię 1915/16 ułożono się o odpłatne oddawanie mokrych obrzynków buraczanych, ustanawia się zamiast ceny, umówionej za objęcie mokrych obrzynków, cenę objęcia w kwocie K 1·20.

Odsprzedaż mokrych obrzynków buraczanych przez rolników jest zabroniona.

Cena za wysuszone obrzynki buraczane nie może przekraczać 35 K. Cena ta rozumie się za 100 kg obrzynków przy dopuszczalnej zawartości wody najwyżej 13 procent, netto kasa, w miejscu stacy kolejowej wyrobni lub miejsca składowego, bez worka i mieści w sobie kosztu załadowania. Cenę za wysuszone obrzynki podwyższa się od 1. stycznia 1918 do 1. maja 1918 włącznie co miesiąca o 20 h za każde 100 kg.

O ile w umowach o dostawę buraków na kampanię 1915/16 ułożono się o odpłatne oddawanie suchych obrzynków buraczanych, ustanawia się zamiast ceny, umówionej za objęcie suchych obrzynków, cenę objęcia w kwocie 25 K.

Zresztą co do obrotu wysuszonymi obrzynkami buraków cukrowych pozostają w mocy postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. października 1916, Dz. u. p. Nr. 349.

Sąd polubowny.

§ 11.

Do rozstrzygania sporów w kwestyi, czy postanowienia §§ 8. do 10. mają zastosowanie tudzież co do samego ich zastosowania, tworzy się sąd polubowny we Wiedniu.

Sąd polubowny składa się z jednego funkcyjnaryusza sędziowskiego, ustanowionego przez Urząd dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości, w charakterze przewodniczącego i z ośmiu członków i ich zastępców; czterech członków i ich zastępców mianuje Urząd dla wyżywienia ludności z pośród uprawiających buraki na propozycję rad kultury krajowej dla Austrii Dolnej, Czech i Moraw, tudzież rolniczego komitetu subwencyjnego dla Śląska, zaś czterech członków i ich zastępców z pośród przemysłu cukrowniczego na propozycję Centrali dla cukru. Członkowie i zastępcy sprawują swoją funkcyję jako urząd honorowy.

Sąd polubowny rozstrzyga w senatach, składających się z przewodniczącego i dwóch człon-

ków, z których jednego wyznacza przewodniczący z grona uprawiających buraki a jednego z kół przemysłu cukrowniczego.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu polubownego są ostateczne.

Postępowanie przed sądem polubownym stosuje się do przepisów czwartego rozdziału VI. części procedury cywilnej. Przewodniczący sądu polubownego może w zastosoowaniu przepisów, obowiązujących dla postępowania przed zwyczajnymi sądami, wzywać świadków oraz znawców i przesłuchiwać te osoby i strony pod przysięgą,

Cena cukru surowego w kampanii 1917/18.

§ 12.

Cena sprzedaży nieopodatkowanego cukru surowego, wyrobionego w kampanii 1917/18, wynosi za produkt pierwszy K 55·50, za produkta następne K 55.

Ceny rozumie się na zasadzie 88 procent wydatności za 100 kilogramów netto bez worka od stacy kolejowej fabryki surowego cukru, która ma skutecznie dostawę, za zapłatą w gotówce z 2 procent skonta przy dostawie do dnia 31. grudnia 1917.

Zresztą mają zastosowanie postanowienia § 14., ustęp 3. do 8., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. września 1916, Dz. u. p. Nr. 335, o uregulowaniu obrotu cukrem burakowym.

Przekroczenia, kary.

§ 13.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnianiu zobowiązań, ustanowionych w tem rozporządzeniu, o ile czyn nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu, będą karaly władze polityczne I. instancyi grzywną do 5000 K albo według swego uznania aresztem do 6 miesięcy.

Początek mocy obowiązującej.

§ 14.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Höfer wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1917. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1917** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniemu złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1872 za . . .	6 K 40 h	Rocznik	1895 za . . .	7 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1898 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1899 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1908 " . . .	9 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1909 " . . .	8 " 50 "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1910 " . . .	8 " 40 "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "	"	1911 " . . .	7 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1889 " . . .	6 " — "	"	1912 " . . .	12 " 50 "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1890 " . . .	5 " 40 "	"	1913 " . . .	9 " 50 "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "	"	1914 " . . .	15 " — "
"	1869 " . . .	6 " — "	"	1892 " . . .	10 " — "	"	1915 " . . .	11 " 70 "
"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1893 " . . .	6 " — "	"	1916 " . . .	12 " 70 "
"	1871 " . . .	4 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "			

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynajmniej 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły w stanie **wadliwym**, należy reklamować najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie** roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i **wszystkie** roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., **nie tylko** każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, **lecz** nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwia się **uzupełnienie** niekompletnych roczników i **zestawienie** pojedynczych części podług materyi.